

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 1403/05
14.12.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Predraga Trifunovića, predsednika veća, Mirjane Grubić, Vesne Popović, Jasminke Stanojević i Milomira Nikolića, članova veća, u parnici tužilje AA, čiji je punomoćnik AB, adv., protiv tuženog BB, čiji je punomoćnik VV, adv., radi isplate, odlučujući o reviziji tuženog, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Užicu Gž. br. 236/05 od 02.03.2005. godine, u sednici održanoj 14.12.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tuženog izjavljena protiv presude Okružnog suda u Užicu Gž. br. 236/05 od 02.03.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Čajetini P. br. 33/04 od 15.11.2004. godine, stavom prvim izreke, odbijen je tužbeni zahtev tužilje AA kojim je tražila da se obaveže tuženi BB da joj isplati 42.000 kanadskih dolara sa domicilnom kamatom počev od 25.05.1992. godine pa do isplate sve obračunato u dinarskoj protivvrednosti po kursu u trenutku isplate po kojima banke vrše otkup deviza od građana u mestu ispunjenja. Stavom drugim izreke, obavezana je tužilja da tuženom da na ime naknade troškove parničnog postupka plati 100.500,00 dinara, u roku od 15 dana od dana prijema prepisa presude.

Presudom Okružnog suda u Užicu Gž. br. 236/05 od 02.03.2005. godine preinačena je presuda Opštinskog suda u Čajetini P. br. 33/04 od 15.11.2004. godine, pa je usvojen tužbeni zahtev tužilje AA i obavezan tuženi BB da tužilji na ime duga isplati 42.000 kanadskih dolara sa domicilnom kamatom počev od 25.05.1992. godine do isplate, sve u dinarskoj protivvrednosti obračunatoj u trenutku isplate po kursu po kojem banke vrše otkup deviza od građanja u mestu ispunjenja, kao i da tužilji na ime troškova parničnog postupka plati 154.580,00 dinara sve u roku od 15 dana po prijemu presude.

Protiv pravosnažne presude donesene u drugom stepenu tuženi je blagovremeno izjavio reviziju zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu u smislu člana 386. ZPP ("Sl. list SFRJ" br. 4/77, 36/77 ... i "Sl. list SRJ" br. 27/92, 31/93, sa kasnijim izmenama i dopunama), koji se primenjuje na osnovu čl. 491. st. 4. Zakona o parničnom postupku ("Sl. glasnik RS" br. 125/2004) i našao da je revizija neosnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. tač. 11. ZPP, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, GG bila je vlasnik stana, površine 41,21 m², u ulici ____ br. ____ na kat. parceli br. ____ K.O. _____. Dana 17.10.1991. godine, sačinjen je pismeni ugovor o kupoprodaji (nije overen u sudu, a potpisala su ga i dva svedoka) između GG-prodavca i tuženog - kupca, kojim je pomenuti stan prodat za 22.900 DEM i 2.275 USA dolara uz konstataciju da je novac isplaćen prodavcu i da je kupac ušao u posed. Istog datuma, GG je izdala punomoćje tuženom, overeno u Petom opštinskom sudu u Beogradu pod Ov. br. 5879/91, kojim ga je ovlastila da može da raspolaže stanom. Ugovorom o prodaji, zaključenim 25.05.1992. godine, a neoverenim u sudu, DD je od tuženog kupio označeni stan i na ime cene mu predao 42.000 kanadskih dolara, stim što je 27.05.1992. godine u Osnovnom sudu u Herceg Novom overen ugovor o kupoprodaji stana, koji su potpisali DD-kupac i tuženi - kao punomoćnik prodavca GG, po punomoćju Ov. br. 5879/91 od 17.10.1991. godine. Pravosnažnom presudom Osnovnog suda u Herceg Novom P. br. 473/98 od 12.07.1999. godine odbijen je tužbeni zahtev tužioca DD protiv tužene GG kojim je traženo da se utvrdi da je on vlasnik stana koji se nalazi u ulici ____ br. ____ u ____, a usvojen je protivtužbeni zahtev GG i utvrđeno da je ništav ugovor o kupoprodaji stana koji je DD zaključio sa BB kao punomoćnikom bez urednog punomoćja za prodaju stana, overen u osnovnom sudu u Herceg Novom pod Ov. br. 2770/2 27.05.1992. godine, pa je DD obavezan da GG vrati stan u posed. Na osnovu ove presude DD je iz stana iseljen. Inače, tužilja je naslednik DD.

Na utvrđeno činjenično stanje drugostepeni sud je pravilno primenio materijalno pravo i to odredbe čl. 210. st. 2. i čl. 214. Zakona o obligacionim odnosima, povezano sa čl. 395. istog zakona. Obaveza tuženog na vraćanje 42.000 kanadskih dolara u dinarskoj protivvrednosti pravnom sledbeniku DD proističe iz okolnosti što je tu sumu primio po osnovu kojih se nije ostvario odnosno koji je kasnije otpao. Naime, pravni prethodnik tužilje je tuženom, na ime kupoprodajne cene stana predao utuženi iznos, ali je, posle toga, pravosnažnom presudom utvrđeno, prema zemljišno knjižnom vlasniku nepokretnosti, da DD nije stekao pravo svojine na stanu, zbog čega je iseljen, tako da se nije ostvario osnov isplate kupoprodajne cene, na je izvesno da tuženi bez pravnog osnova

je isplatom, tako da se nije ostvario osnov isplate kupoprodajne cene, pa je izvesno da tuženik bez pravnog osnova drži novac koji je predmet spora.

Bez uticaja su na drugačiju odluku navodi u reviziji da je tuženi od pravnog prethodnika tužilje primio 42.000 kanadskih dolara na osnovu zaključenog ugovora o kupoprodaji stana od 25.05.1992. godine, koji je u celosti izvršen, a ni u jednom postupku nije raskinut ili poništen. Ovo iz razloga što je pravno dejstvo tog ugovora prestalo pravnosnažnošću presude osnovnog suda u Herceg Novom P. br. 473/98 od 12.07.1999. godine i iseljenjem DD iz stana.

Irelevantno je, u ovoj pravnoj stvari, ukazivanje podnosioca revizije na postojanje neraščišćenih odnosa između tuženog i GG povodom pismenog i neoverenog ugovora o kupoprodaji stana zaključenog između njih, pred svedocima 17.10.1991. godine, a u pogledu ugovorene kupoprodajne cene.

Pravilna je i odluka o troškovima parničnog postupka, pošto je doneta ispravnom primenom čl. 154., 155. i 166. ZPP.

Na osnovu čl. 393. ZPP, odlučeno je kao u izreci.

Predsednik veća-sudija,

Predrag Trifunović, s.r.

Za tačnost otpravka

vs